

kommunale sektor, som der er lige præcis i år, og der bliver flere næste år, så der er intet nyt under solen i den sammenhæng.

Her er der ikke tale om skattelettelser. Der er tale om, at man følger en erklæret politisk linje i regeringsgrundlaget om, at i takt med sænkning af de direkte tilskud til landbruget sænkes jordskatterne tilsvarende. Derfor er der heller ikke noget nyt under solen her, og det har i øvrigt overhovedet ingen sammenhæng med den påstand, som vi skal høre gang på gang fra fru Line Barfod, og som i øvrigt er lige forkert, uanset hvor tit den siges, nemlig at der er tale om nedskæringer. Fru Line Barfod ved udmærket, at det er der ikke.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu var det jo statsministeren selv, der forklarede i sin åbningstale, at når kommunerne skal slås sammen, er der daginstitutioner, hvor forældrene vil opleve, at der er flere børn pr. pædagog, end der havde været tidligere. Det vil de fleste betegne som nedskæringer. Vi kan også se af de budgetter, der er vedtaget rundtom i kommunerne, at der er ældre, som kommer i bad færre gange, får mindre rengøring, får leveret frossen mad én gang om ugen i stedet for varm mad hver dag osv. Det opfatter de fleste mennesker altså også som nedskæringer.

Med hensyn til spørgsmålet om skattelettelser forstår jeg ikke helt, at hvis et tilskud falder, skal der automatisk gives skattelettelser. En række kommuner har problemer, fordi tilskuddet til kommunerne er sat ned, og så skulle skatterne jo også lattes tilsvarende, hvis man skulle følge den samme logik. Derfor er det jo en politisk beslutning, at man vil give skattelettelser til nogle, samtidig med at nogle andre skal udsættes for nedskæringer.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

De fejl, fru Line Barfod gør sig skyldig i, bliver jo ikke mere rigtige af at blive gentaget. Virkeligheden er den, at der kommer en række kommunesammenlægninger, hvor der selvfølgelig sker tilpasninger, men kan vi nu ikke blive enige om én gang for alle, at i dag er der flere penge i den offentlige sektor til kommunernes virksomhed end nogen sinde før? Kunne vi nå dertil, at fru Line Barfod bare én gang ville sige: Ja, det er rigtigt?

Der finder en prioritering sted i kommunerne, for man skal selvfølgelig have de penge, man nu engang har, til at slå til. Det betyder, at der, hvor kommunerne lægges sammen, kan nogle opleve en tilpasning til den virkelighed, der er i en anden del af kommunen; det er indlysende klart. Men der er ikke på nogen måde tale om sænkninger, og kan vi ikke for en gangs skyld nå frem til en fælles forståelse af det, så vi er fri for at besvare spørgsmål, som hviler på et forkert grundlag? Det ville være dejligt, hvis vi bare kunne nå dertil på et eller andet tidspunkt.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nu er det jo ikke nogen nyhed, at Venstre hvert år deler milde gaver ud til landbruget, og det er heller ikke nogen nyhed, at Venstre har en anden opfattelse af, hvordan forholdene er ude i kommunerne for brugerne, forældrene, børnene i vuggestuerne og i børnehaverne osv. Men jeg vil godt bede ordføreren bekræfte, at det er sådan, at grundskyldpromillen er blevet sænket hvert år siden 2002, og hvis man lægger de skattelettelser – der er jo tale om skattelettelser – sammen, er det så ikke rigtigt, at summen alt i alt kommer et godt stykke op over 500 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, man kan jo regne det ud på mange måder og i virkeligheden også sådan, at det beløb, landbruget i øvrigt betaler i jordskatter, nogenlunde svarer til det beløb, det betalte i 2001, før vi fik den borgerlige regering. Den reduktion, der finder sted her, er sådan set ikke større end den stigning, der har været, på grund af at jordværdierne er steget.

Men sagen er jo, at her sænker EU de direkte tilskud til jordbrug, og vi har et regeringsgrundlag, der klart siger, at i takt med det ønsker regeringen at reducere landbrugets omkostninger. Det kan gøres på flere måder, men det erklæres, at det skal gøres i forbindelse med jordskatterne, fordi de er en direkte konkurrenceforvridende faktor i konkurrencen med landbrug i andre lande.

Det er altså ikke et spørgsmål om, at man servicerer gode venner eller noget som helst andet. Venstre vedkender sig sit medansvar for et erhverv, der har stor betydning for Danmark, nemlig landbruget, det er klart. Derfor forfølger vi det her mål, og det er der ikke noget nyt i. Det